

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 23C/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118210252
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1118210252.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Janics Bajánkovou v právnej veci žalobcu: U. P., nar. XX.X.XXXX, bytom A. 9, I. zastúpeného: JUDr. Hana Lučeničová, advokátka, so sídlom Zlatohorská 6, 841 03 Bratislava proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00603481, so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, o zaplatenie 497,49 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 497,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 497,49 eur od 26.5.2018 do zaplatenia. To všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 13.6.2018 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 497,49 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 497,49 € eur od 26.5.2018 do zaplatenia z dôvodu odplaty za právo zodpovedajúce vecnému bremenu zriadenému na nehnuteľnosti žalobcu v prospech žalovaného podľa zákona č. 66/2009 Z. z. a to za obdobie od 1.7.2015 do 30.6.2017.

2. Žalobu zdôvodnil tým, že je v podiele 6/240 spoluvlastníkom nehnuteľností vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako prac. č. XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XX a XXX/XX v celkovej výmere 3.316 m², nachádzajúce sa v katastrálnom území P. (ďalej iba ako „nehnuteľnosť“). Na základe zákona č. 138/1991 Z. z. o majetku obcí na žalovaného prešlo vlastníctvo k stavbám- komunikáciám, verejnej zelene a iných slúžiacich stavieb slúžiacich všetkým obyvateľom a ktoré boli vybudované v rámci celého sídliska Lamač. Ide o pozemky č. XXX/X vo výmere 195 m², XXX/X vo výmere 240 m², XXX/XX vo výmere 102 m², XXX/XX vo výmere 410 m², XXX/X vo výmere 199 m², XXX/X vo výmere 135 m², XXX/X vo výmere 283 m², XXX/X vo výmere 76 m², XXX/X vo výmere 100 m², XXX/X vo výmere 106 m², XXX/XX vo výmere 238 m², XXX/XXX vo výmere 85 m², XXX/XXX, XXX/XXX vo výmere 147 m², XXX/XXX vo výmere 184 m², XXX/XXX vo výmere 136 m², XXX/XX vo výmere 51 m², spolu vo výmere 2.687 m². Žalobca tvrdí, že v súčasnej dobe neexistuje medzi stranami sporu právna skutočnosť, ktorá by žalovaného oprávňovala k užívaniu daných nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu. Žalovaný tento pozemok dlhodobo neoprávnené užíva. Túto situáciu sa žalobca pokúsil riešiť mimosúdne a 4.5.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie odplaty za vecné bremeno za užívanie predmetných pozemkov v súlade s ustanoveniami č. 66/2009 Z. z. v celkovej výške 19,900 eur za obdobie od 1.7.2015 do 30.6.2017, pričom na podiel žalobcu

6/240-in pripadá 497,49 eur. Suma bola vyčíslená na základe znaleckého posudku vypracovaného spoločnosťou Findex s.r.o., č. 33/2018 zo dňa 25.4.2018. Žalovaný na výzvu nereagoval. Po právnej stránke žalobu odôvodnil tým, že v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo odo dňa 1.7.2009 žalovanému ako vlastníkovi stavby a zelene na užívanie pozemkov podielovom spoluvlastníctve žalobcu právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého predmetom je držba a užívanie predmetných pozemkov. Zároveň s poukazom na § 2 ods. 1 citovaného zákona vznikol žalobcovi nárok, aby mu žalovaný poskytol náhradný pozemok. Tento zákon však neupravuje úpravu pomerov strán do doby, než budú vlastnícke vzťahy k pozemku pod stavbou v konaní o pozemkových úpravách vyriešené. Pokiaľ je vlastník povinný strpieť výkon práva zodpovedajúce vecnému bremenu do vykonanie pozemkových úprav, bolo v rozpore so zásadou princípom ochrany vlastníckeho práva, ak by vlastníkovi neprislúchala za zriadené vecné bremeno zodpovedajúca náhrada. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z. nevyplýva, že vecné bremeno vzniká bezodplatne. Pravo na uvedenú náhradu odvodzuje aj z článku 20 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky ako aj § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca svoj nárok na predchádzajúce obdobia, spočívajúci na rovnakom skutkovom a právnom základe už úspešne uplatnil v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 11C/10/2004, 16C/224/2008 a 26C/3192/2009. Žalobca záverom tvrdí, že žalovaný sa dostal do omeškania márnym uplynutím lehoty na plnenie na základe výzvy žalobcu doručenej žalobcovi dňa 4.5.2018 dňom 26.5.2018. Z uvedených dôvodov si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 497,49 eur od 26.5.2018 do zaplatenia. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca súdu predložil citovaný LV č. XXXX, ktorý je súčasťou predloženého znaleckého posudku č. XX/XXXX, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 8C/385/97, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/76/02, 9Co/77/02, Geometrický plán č. XX/XXXX, List správy Katastra č. K-XXX/XX z 3.4.2012, List Okresného úradu Bratislava, odboru Katastrálneho č. K-XXXXX/XXXX z 22.10.2014 a D z 14.3.2017, výzva žalobcu zo dňa 4.5.2018 evidovaná žalovaným pod č. XXXXXX.

3. Žalovaný k žalobe uviedol, že je vlastníkom väčšiny pozemkov na sídlisku „P. Z.“ na základe decentralizácie v 80-tych rokoch. Pozemky žalobcu užíva na základe zákonného vecného bremena zriadeného zákonom č. 66/2009 Z.z. Medzi stranami doposiaľ nedošlo k dohode na základe ktorej by dobrovoľne žalobcovi platil náhradu za zriadené vecné bremeno. V konaní okresného súdu Bratislava I sp. zn. 16C/126/2013 došlo k ustáleniu výmery žalovaným užívaných pozemkov na 2.687 m². Žalovaný nerozporuje užívanie pozemkov v uvedenej výmere ani výšku odplaty stanovenej znaleckým posudkom. Žalovaný len namietal, že v predchádzajúcich konaniach si nároky uplatňovali vlastníci zapísaní na LV č. XXXX spoločnou žalobou, avšak nárok za obdobie od 1.7.2015 do 30.6.2017 si uplatňujú samostatnými žalobami. Z uvedených dôvodov s prihliadnutím na potrebu rýchleho a hospodárneho konania navrhol súdu, aby tieto konania (19C/35/2018, 19C/34/2018, 6C24/2018, 6C/23/2018) spojil na spoločné konanie podľa § 166 CSP. Od tohto návrhu na spojenie vecí žalovaný na pojednávaní konanom dňa 25.11.2019 upustil. Podaním doručeným súdu dňa 20.09.2019 vzniesol žalovaný námietku premlčania. Mal za to, že finančná náhrada za vecné bremeno vzniknutá podľa zákona č. 66/2009 Z.z. má formu jednorazovej náhrady, pri ktorej neprichádza do úvahy forma opakujúceho sa finančného plnenia za pretrvávajúce obmedzenie vlastníckeho práva. Nárok na finančnú náhradu je majetkovým právom, ktorý podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka podlieha premlčaniu. Nakoľko vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo ku dňu účinnosti tohto zákona t. z. k 01. 07. 2009 a premlčalo sa v trojročnej lehote, považoval nárok žalobcu uplatnený touto žalobou za premlčaný.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, čo k námietke premlčania vznesenej žalovaným, že túto neuznáva. Mal zato, že nárok žalobcu bol uplatnený včas vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Dôvodil, že žaloba bola podaná dňa 18.06.2018 a žalobca si uplatnil nárok z vecného bremena za obdobie od 01.07.2015 do 30.06.2017. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že premlčacia lehota plynie odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. a že náhrada z vecného bremena je jednorazová. Argumentoval, že k otázke opakovaného uplatňovania práva na odplatu za vecné bremeno zaujal jednoznačné stanovisko aj Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 26. januára 2017, č.k. 3Co/339/2015, ktorým potvrdil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie - rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 3. februára 2015, č.k. 8C/21/2013-114, kde Krajský súd v Bratislave v odseku 14 svojho rozhodnutia okrem iného konštatuje: „Neobstojí ani námietka žalovaného, že sa mala stanoviť jednorazová suma zriadenie vecného bremena, ktorá by zohľadňovala charakter využitia pozemkov a zároveň skutočnosť, že ide o stavbu, ktorá trvalým spôsobom zasiahla a zmenila charakter využitia pozemkov... Jednorazová odplata za vecné bremeno sa tak stanovuje výlučne pre prípad časovo neobmedzeného a trvalého vecného bremena; vzhľadom na dočasný charakter vecného bremena (právo zodpovedajúce vecnému bremenu

je stanovené do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území) nie je možné ustáliť dobu jeho trvania, a teda ani hodnotu odplaty.“

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesmi zástupcov strán sporu ako aj obsahom spisu.

6. Žalobca a žalovaný zotrvali na argumentácii uvedenej v ich písomných vyjadreniach. Zo zhodných tvrdení strán sporu, podložených predloženými listinnými dôkazmi mal súd za preukázaný skutkový stav opísaný žalobcom. Žalovaný má v užívaní vyššie citované pozemky v celkovej výmere 2.687m², ktorých je žalobca spolumahiteľom a na základe zriadené zákonné právo zodpovedajúce vecnému bremenu v prospech žalovaného, ktorý tieto pozemky užíva. Odplata za právo zodpovedajúce vecnému bremenu zriadenému na nehnuteľnosti žalobcu v prospech žalovaného podľa zákona č. 66/2009 Z. z. a to za obdobie od 1.7.2015 do 30.6.2017 predstavuje sumu 497,49 eur.

7. Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

Podľa § 1 ods. 2 zákona č 66/2009 Z.z., tento zákon sa primerane vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený cintorín, okrem pozemkov vo vlastníctve cirkví, športový areál alebo verejná zeleň, ak tento cintorín, športový areál alebo verejná zeleň prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu..

Podľa § 4 ods. 2 zákona č 66/2009 Z.z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

Podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania bola 0,05 %, výška úroku z omeškania preto je 5,05 %.

8. Medzi stranami v prejednávanej veci bol sporný charakter odplaty, teda či či odplata za právo zodpovedajúce vecnému bremenu má byť poskytovaná formou jednorazového alebo opakovaného plnenia a otázka premlčania nároku žalobcu.

9. Pri zodpovedaní otázky, či odplata za právo zodpovedajúce vecnému bremenu má byť poskytovaná formou jednorazového alebo opakovaného plnenia, je potrebné vychádzať z Ústavy SR, Občianskeho zákonníka a zákona č. 66/2009 Z.z., ktoré výslovne neurčujú, či má ísť o jednorazovú alebo opakovanú odplatu za vecné bremeno. V takom prípade je východiskom účel právnej normy, jej teleologický, gramatický a systematický výklad. Účelom zákona č. 66/2009 Z.z. je usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Usporiadanie vlastníckych vzťahov sa má realizovať v nasledovných krokoch s tým, že ak nie je splnený prvý krok, až vtedy možno pristúpiť k ďalšiemu kroku:

1. obec poskytne vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok vo vlastníctve obce, ktorý bude na vlastníka prevedený zámennou zmluvou. Náhradný pozemok musí spĺňať podmienky primeranej bonity, výmery, rovnakého druhu a rovnakého katastrálneho územia,

2. obec požiadala o pozemkové úpravy podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 330/1991 Zb.). Počas pozemkových úprav sa prihliada na potreby vlastníka stavby, teda obce. V rámci pozemkových úprav bude vlastníkovi pozemku poskytnutý náhradný pozemok v primeranej bonite, výmere, rovnakého druhu a v rovnakého katastrálnom území, alebo formou finančnej náhrady,

3. vyriešenie vzťahu medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby na základe zmluvy, v ktorej mal vlastník stavby ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. (1.7.2009) dohodnuté iné právo (právo nájmu, právo kúpy a podobne),

4. zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku zo zákona v prospech vlastníka stavby, t.j. obce. Obsahom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

10. Zákon pred ním preferuje poskytnutie náhradného pozemku, pozemkové úpravy alebo iné zmluvne dohodnuté právo k pozemku. Až vtedy, keď sú tieto možnosti vylúčené sa zo zákona zriaďuje právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Zákonodarca špecifikoval trvanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu len všeobecne - do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Ide o presne neohraničenú dobu - napríklad jeden rok, desať rokov, 25 rokov a podobne - preto vlastníci pozemkov nemajú a ani nemôžu mať reálnu predstavu o dobe, po ktorú budú nútení strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zo strany obcí. Dôvodom takéhoto všeobecného určenia je rozmanitosť možností a potrieb jednotlivých samospráv, ktoré vzhľadom na rozhodovací proces v ich orgánoch nemožno paušalizovať. Ak by zákonodarca exaktne špecifikoval dobu zriadenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (jeden rok, desať rokov alebo 25 rokov), vlastníci pozemkov by mali konkrétnu predstavu o období, po ktoré by boli povinní strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a bolo by možné odplatu za užívanie pozemkov vlastníkom zaplatiť jednorazovo, s tým žeby bola zohľadnená celková doba užívania a držania pozemku obcou. V opačnom prípade,

keď zákonodarca podmienil ukončenie výkonu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu ukončením pozemkových úprav podľa zákona č. 330/1991 Zb., pričom v niektorých obciach pozemkové úpravy neprebehnú, prípadne nevedia, kedy prebehnú, nemožno poskytnúť jednorazovú odplatu za vecné bremeno, pretože by nebolo možné hodnotu odplaty reálne určiť vzhľadom na nevedomosť o konkrétnom období, po ktoré budú vlastníci obmedzení v ich vlastníckom práve k pozemku. V takom prípade, ktorý sa týka aj predmetnej právnej veci, je možné poskytnúť odplatu za vecné bremeno len za konkrétne, reálne vymedzené obdobie, počas ktorého obec skutočne užívala pozemok iného vlastníka. Na základe uvedených skutočností je súd toho názoru, že v predmetnej právnej veci možno poskytnúť odplatu len za skutočnú dobu užívania pozemku žalovaným, nie jednorazovo. Súd podporne poukazuje aj na to, že opakované poskytovanie plnenia za vecné bremeno nevylučuje ani Občiansky zákonník v ustanovení § 151p ods. 3 druhá veta, podľa ktorého ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie. Sloveso „poskytovalo“ je nedokonavým slovesom a vyjadruje opakujúce sa plnenie, určitú pravidelnosť, teda neukončený a stále prebiehajúci dej (pozri Krátky slovník slovenského jazyka. 4. doplnené a upravené vydanie. Bratislava: Veda 2003), kým na druhej strane sloveso „poskytlo“ je dokonavým slovesom a charakterizuje ukončený dej, v tomto prípade by charakterizovalo jednorazové plnenie za obmedzenie vlastníckeho práva vo forme vecného bremena. Zákonodarca však v citovanom ustanovení § 151p ods. 3 druhá veta OZ použil sloveso v nedokonavom tvare, ktoré vyjadruje neukončený dej a ktoré umožňuje opakovane poskytnúť odplatu za vecné bremeno. Súd zároveň uvádza, že rozhodnutia, na ktoré sa odvolával žalovaný, sa na predmetnú právnu vec nevzťahujú. Obe žalovaným predložené rozhodnutia sa zaoberali poskytovaním odplaty za vecné bremeno pri zmene vlastníkov pozemkov s tým, že pri zmene v osobe vlastníka pozemku nemá nový vlastník zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno.

11. S týmto záverom súvisí následne aj počítanie premlčacej doby, v ktorej mohol žalobca uplatniť svoje právo na súde. Premlčaciu dobu možno počítať od ukončenia doby užívania pozemku za konkrétne obdobie (ktoré môže končiť napríklad koncom roka, alebo polroka, atď.). Žalobca sa domáhal poskytnutia odplaty za užívanie jej pozemkov za obdobie od 01.07.2015 do 30.06.2017; od 01.08.2015 začala postupne plynúť aj premlčacia doba pre každý mesiac osobitne. Návrh na začatie konania bol na súd podaný dňa 13.06.2018, teda v zákonnej premlčacej dobe, preto jej nárok na poskytnutie odplaty za vecné bremeno nie je premlčaný. V tomto prípade, je námietka odporcu, že premlčacia doba mala byť počítaná odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. (od 1.7.2009), právne irelevantná. Súd na margo uvádza, že premlčaciu dobu by bolo možné počítať odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. (od 1.7.2009) len v prípade, ak by išlo o jednorazovú odplatu za vecné bremeno, a teda v prípade, ak by zákonodarca presne špecifikoval obdobie (jeden rok, desať rokov, 25 rokov a podobne), v ktorom by bol vlastník pozemku nútený strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, o tento prípad však v predmetnej právnej veci nejde.

12. Medzi stranami nebolo sporné, že na žalovaného v súlade so zákonom č. 138/1991 Z.z. o majetku obcí prešlo vlastnícke právo k stavbám a zeleni nachádzajúcim sa na pozemkoch, ktorých je žalobca spoluvlastníkom. K predmetným pozemkom vzniklo od 1.7.2009 vo verejnom záujme právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok, ktoré je vlastník povinný strpieť až do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z.). Rozsah v akom žalovaný užíva pozemky bol ustálený v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 16C/126/2013, pričom tento stav bol stranami akceptovaný a táto skutočnosť bola v tomto konaní nesporná. K usporiadaniu právnych vzťahov k pozemkom v spoluvlastníctve žalobcu ich zámenou alebo v konaní o nariadení pozemkových úprav nedošlo (§ 2 a § 3 zákona č. 66/2009 Z.z.). Žalovaný ako vlastník stavieb tiež nemá so žalobcom dohodnuté ani iné zmluvné právo k pozemkom pod stavbou, preto k týmto pozemkom vzniklo právo zodpovedajúce vecnému bremenu podľa § 4 ods. 1 zákona č. 99/2006 Z. z. Citovaný zákon neobsahuje osobitnú úpravu odplaty alebo náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva v podobe vecného bremena, ktoré je povinný vlastník strpieť (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z.). Naopak pri absencii konkrétnej úpravy je potrebné poukázať na čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a všeobecnú právnu úpravu obsiahnutú v ustanoveniach Občianskeho zákonníka (§ 128 ods. 2), ktoré jasne stanovujú, že k obmedzeniu vlastníckeho práva vo verejnom záujme môže dôjsť iba za náhradu. Zákonom č. 66/2009 Z.z. zriadené právo zodpovedajúce vecnému bremenu bezpochyby predstavuje obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu vo verejnom záujme (§ 4

ods. 1 zákona. č. 99/2006 Z. z.). Pri absencii inej zákonnej alebo zmluvnej úpravy teda žalobcovi vzniká právo na náhradu, ktorej výška bola stanovená znaleckým posudkom Findex s.r.o., č. 33/2018. Nárok žalobcu sa pri absencii inej úpravy s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka splatným splatný márnym uplynutím lehoty na základe jeho výzvy. Uvedené skutočnosti tiež neboli medzi stranami sporné, preto súd v celom rozsahu žalobe vyhovel.

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Vzhľadom na rozhodnutie vo veci samej súd konštatuje úplný úspech žalobcu, preto mu s poukazom na § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100%. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).